

gaaende af ca. 5 m være anvendelig i de allerfleste Tilfælde, saaledes at de allerfleste Havne vil have Interesse af at støtte dette Foretagende. Men ogsaa paa andre Punkter er der en Forskel mellem den heromhandlede Isbryder og „Isbjørn“, idet denne sidstnævnte var et rent og skært Statsforetagende; den tilhører Staten, og ingen andre har ydet Tilskud til den, medens den Isbryder, som det foreliggende Lovforslag omhandler, skal tilvejebringes ved saavel Statsmidler som Bidrag fra de interesserede Kommuner. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg personlig hellere havde set, at ogsaa denne Isbryder fuldt og helt blev bygget paa Statens Regning; men under Hensyn til de forskellige Forhold, der her gør sig gældende, dels den herskende Pengemangel, dels dette, at enkelte Havne ikke kan faa Gavn af denne Isbryder, vil jeg mene, at man alligevel maa være glad for det foreliggende Lovforslag, og at man i de lokale Havnebestyrelser meget vel kan forsvare at give Tilskud til Fremskaffelsen af en Isbryder som denne, der kan komme til at gøre god Gavn.

Jeg vil dog gerne her indskyde den Bemærkning, at der under de Forhandlinger, der har været ført med Havnebestyrelserne, har været fremsat lidt svævende Udtalelser om den eventuelle Isbryders Opgave, og det er vel nok dette, der i nogen Grad har bevirket, at Sagen ikke er blevet løst saa hurtigt, som det egentlig var ønskeligt, men er trukket noget i Langdrag. Imidlertid siges det nu klart i Lovforslaget, hvad Hensigten er med Bygningen af denne Isbryder og dens Anvendelse, og det vil derfor være muligt at faa det Beløb af ca. 500 000 Kr., som man forudsætter Havnekasserne skal yde i Tilskud. Naar der i § 2, 2det Stykke, er nævnt 30 Aar til Forrentning og Amortisation, forekommer det mig at være, om man ikke vil sige et alt for langt, saa dog et noget vel langt Aaremaal under Hensyn til den Tid, som man maa antage, et saadant Skib kan siges at være i god og brugbar Stand. Men formentlig har de sagkyndige undersøgt dette Forhold, og saa maa man vel slaa sig til Taals dermed. Tilsyneladende er Aaremaalet imidlertid meget langt.

I § 2 omtales Driftsudgifterne, og hvorledes man faar dem ind. Der beregnes 120 000 Kr., som skal skaffes til Veje af de forskellige Havne. Det kan ifølge Lovforslaget ske paa forskellig Maade, enten ved en Isafgift, der udredes af Havnekassernes almindelige Indtægter, eller paa den Maade, at den lægges paa Varerne. Dette Forhold vil jo kunne give Anledning

til nogen Konkurrence mellem de forskellige Havne, idet de Havne, som er i Besiddelse af Midler, antagelig vil udrede Beløbet af deres Havnekasser, medens de Havne, der i Forvejen er spændt nogenlunde haardt for, vil have vanskeligt ved at gøre dette og maa lægge Afgiften over paa Varerne, hvorved de bliver noget hemmet i Konkurrencen overfor andre Havne. Men som Forholdene i det hele taget er, er det neppe muligt at komme udenom denne Ordning, og jeg peger kun paa den, fordi jeg mener, at den kan have sine ubehagelige Sider.

Jeg skal i øvrigt afholde mig fra at komme ind paa de mindre Enkeltheder i Lovforslaget, da der allerede er sagt saa meget om dem, og det derfor vilde være overflødigt. Jeg vil udtale min Glæde over Lovforslaget, som forhaabentlig snart kan blive ophøjet til Lov, og jeg maa beklage, at den ærede Ordfører for Partiet Venstre stillede Udvalg i Udsigt, thi det vil i nogen Grad sinke Sagen. Det Forhold, der var Tale om, kan maaske nok give Anledning til nogen Drøftelse. Jeg vil dog mene, at en Havn, der holdes aaben ved, at Statsbanernes Materiel passerer Havnen, i og for sig ikke skulde have denne Fordel ganske gratis. Men det er jo et Spørgsmaal, som man, naar der skal være Udvalg, kan komme ind paa en nærmere Drøftelse af.

Der er et Forhold, der i og for sig ikke vedrører selve Anskaffelsen, men derimod Bemandingen, som jeg vil henlede den højtærede Erhvervsministers Opmærksomhed paa, idet jeg under visse Forhandlinger er blevet styrket i den Tro, at der ved Forhandling med Ministeriet for offentlige Arbejder kunde skabes visse Muligheder for en Besparelse paa Driften.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale hurtig Fremme af Lovforslaget, saa at det kan blive muligt at faa Isbryderen bygget saa betids, at den, hvis vi faar en streng Isvinter, kan være til Tjeneste i den kommende Vinter. Jeg vil meget anbefale det høje Tings Medlemmer at medvirke til, at vi faar denne Sag gennemført saa hurtigt som muligt.

Bunch: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Gennemførelsen af dette Lovforslag hurtigst muligt. Ønsket om en Isbryder er jo fremkommet fra Provinshandelskammeret, altsaa fra Folk, der i vid Udstrækning er kendte med de Besværligheder, som en Isvinter fremkalder i de danske Provinshavne, og de har selvfølgelig Krav paa at blive hjulpet, saa vidt